

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา เพื่อศึกษาถึงแหล่งของความเครียดและวิธีการปรับแก้ของผู้ที่พยายามฆ่าตัวตาย ที่มารับการรักษา ณ โรงพยาบาลทุ่งใหญ่ อ.ทุ่งใหญ่ จ.นครศรีธรรมราช จำนวน 20 ราย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบทดสอบแหล่งของความเครียด ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดที่ 2 ในแบบทดสอบความเครียดสวนปรงชุด 104 ข้อ สร้างโดยสุวัฒน์ มหัตนิรันดร์กุล วนิกา พุ่มไพศาลชัย และพินมาศ คาปัญญา และแบบสอบถามวิธีการปรับแก้ สร้างโดย โฟล์คแมน และลาซารัส (Folkman & Lazarus, 1988) แปลโดย สิริลักษณ์ วรรณะพงษ์ (2539) โดยนำไปหาความเชื่อมั่นกับผู้ที่ยกมาฆ่าตัวตาย ที่มารับการรักษา ณ โรงพยาบาลทุ่งใหญ่ อ.ทุ่งใหญ่ จ.นครศรีธรรมราช จำนวน 10 ราย โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ แหล่งของความเครียดเท่ากับ .82 แบบสอบถามวิธีการปรับแก้เท่ากับ .86

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยการสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้างและวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลส่วนบุคคล

ผู้ที่พยายามฆ่าตัวตาย จำนวน 20 ราย ร้อยละ 60 เป็นเพศหญิง ร้อยละ 40 เป็นเพศชาย อายุเฉลี่ย 29.15 ปี ร้อยละ 70 มีสถานภาพสมรสคู่ ร้อยละ 55 มีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษา มีรายได้เฉลี่ย 5,450 บาทต่อเดือน ร้อยละ 55 ประกอบอาชีพเกษตรกรกรรม ร้อยละ 95 นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 80 พยายามฆ่าตัวตายเป็นครั้งแรก

2. ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ สามารถสรุปผลได้ ดังนี้

แหล่งของความเครียด พบว่ากลุ่มตัวอย่างทุกคนระบุแหล่งของความเครียดของตนเองว่ามีทุกแหล่งของความเครียด โดยระบุแหล่งของความเครียดจาก สิ่งแวดล้อมร้อยละ 65 เงิน ร้อยละ 50 เป็นแหล่งของความเครียดในระดับปานกลาง และระบุแหล่งของความเครียดจาก เรื่องส่วนบุคคล ร้อยละ 70 สังคม ร้อยละ 65 งาน ร้อยละ 60 และครอบครัว ร้อยละ 45 เป็นแหล่งของความเครียดในระดับต่ำ และร้อยละ 5 ระบุว่าสังคมเป็นแหล่งความเครียดในระดับรุนแรง ด้านวิธีการปรับแก้ พบว่าวิธีการปรับแก้ทุกวิธีถูกใช้โดยกลุ่มตัวอย่าง วิธีการปรับแก้ที่กลุ่มตัวอย่างใช้บ่อย คือ การควบคุมตนเอง ร้อยละ 30 รองลงมา คือ หนีหลีกเลี่ยงปัญหา ร้อยละ 25 และแสวงหาการเกื้อหนุนทางสังคม ร้อยละ 25

ประโยชน์และข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ด้านปฏิบัติการพยาบาล

ได้ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับวิธีการปรับแก้ของผู้ที่พยายามฆ่าตัวตาย ซึ่งจะ เป็นแนวทางในการวางแผนการพยาบาล ให้คำแนะนำ หรือให้การปรึกษา และความรู้เพื่อที่จะให้ผู้ที่ยกยอฆ่าตัวตาย เลือกใช้วิธีการปรับแก้ที่เหมาะสมกับตนเอง และสถานการณ์

ด้านการศึกษาพยาบาล

เป็นข้อมูลในการจัดการเรียนการสอนแก่นักศึกษาพยาบาล เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับแหล่งของความเครียดและวิธีการปรับแก้ของผู้ที่พยายามฆ่าตัวตาย และสามารถนำไปเป็นแนวทางในการให้การปรึกษาแก่ผู้ป่วยได้

ด้านการบริหารการพยาบาล

เป็นข้อมูลให้ผู้บริหารการพยาบาล ได้ตระหนักถึงความสำคัญ ของการพัฒนาบทบาทบุคลากรทางการพยาบาล ในการให้การปรึกษาแก่ผู้ป่วยที่พยายามฆ่าตัวตาย โดยการจัดการอบรม หรือสัมมนาทั้งภายในโรงพยาบาล และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อเพิ่มพูนประสิทธิภาพการให้การปรึกษาเกี่ยวกับวิธีการปรับแก้ แก่ผู้ที่ยกยอฆ่าตัวตาย

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบเรื่องการประเมินแหล่งของความเครียด ของบุคคลที่พยายามฆ่าตัวตายกับบุคคลทั่วไปหรือกลุ่มผู้ป่วยจิตเวชอื่น ๆ เพื่อจะได้ทราบความแตกต่างในเรื่องการประเมินแหล่งของความเครียด เพื่อที่จะนำความรู้ที่ได้ไปให้ความรู้แก่บุคคลที่พยายามฆ่าตัวตาย หรือผู้ที่เสี่ยงต่อการฆ่าตัวตาย

2. ควรมีการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ ในประเด็นเกี่ยวกับวิธีการปรับแก้ ที่สามารถจะช่วยลดความเครียดในผู้ที่พยายามฆ่าตัวตาย หรือผู้ที่เสี่ยงต่อการฆ่าตัวตาย